

אלג'יריה וישראל

(סוף מעמוד 6)

היהודים בין הפטיש והסרן
עד שלא פרץ המרד היה מצב היהודים
דים טוב מאוד. רובם סחרו ושימשו כ-
תווכים במסחר בין הצרפתים והערבים.
באלג'יר עצמה מהווים היהודים אחוז
גדול בחוגי המסחר, והחנויות הרא-
שיות באלג'יר הן בידי היהודים. המרד
השמיט במידה רבה את הקרקע מתחת
רגליהם. יהודי אלג'יריה שנהגו מזכויות
כצרפתים לכל דבר, נאלצו לקבוע את
מקומם: לכאן, או — לכאן. המורדים
אף פנו ישירות אל מספר קהילות
ושאלו „הלנו אתם או לצרינו?”. יש
להניח שהללו הסתפקו בהסברת ה-
עובדה, שאסור להם לנקוט כל עמדה
פוליטית.

הגם שהמורדים לא פגעו עדין רשמית
בקהילה יהודית. הרי פנו בדרך אישית
אל יהודים רבים, לבוא לעזרת המור-
דים בממון. יהודים בעלי-עסקים נאל-
צים להעלות מדי חדש בחורשו סכומי-
כסף גדולים למורדים. רבים קיבלו מכ-
תבים אנונימיים, בהם נדרשו לשלם את
ההיטל, אך מספר המשלמים לא יודע.
יהודי שסירב לשלם את מלוא הסכום
גורה ונהרג בקיץ זה בפתח חנותו.
יהודים אחרים שגהרגו באותה תקופה
מניחים שנהרגו מאותה סיבה. המשטרה
שבודדים פנו אליה, הודיעה שאינה יכולה
לה להציע הגנה אישית והיא עושה כ-
מיטב יכולתה להגן על הצבור בכללותו.
יהודים אחרים עזבו את מסחרם בידי
סוכנים ועקרו לפריס או לערי צרפת
האחרות, לאחר שקבלו מכתבי-איום. תו-
שבים רבים משתדלים לצאת לצרפת מ-
פחד העתיד המעורפל. מצב היהודים
עדין ביותר ותלוי בהתפתחות המאור-
עות בין הצרפתים למורדים. היהודים
עצמם חוששים מפני השעה שבה צרפת
עלולה להניח את אלג'יריה לשלטון מוש-
למי, מחשש שמא מנהיגי המורדים יר-
או בהם בוגדים — ויבולע להם מר-
בית היהודים חונכו בתרבות צרפת ו-
גלחמו בשורות צבאותיה בשתי מלח-
מות העולם. רבים גם נשואי-התערובת.
לעומתם חיים יהודים רבים בין הערבים
ב„קסבה“ בלבד. חיים 3,000 יהודים ו-
הסכנה גדולה.

יהודים נמלטים רק כאשר להט החרב
מתהפכת. אך כל עוד מונחת על צוארם.
מגסים לסתור ולמכור את רכושם ולג-
דוד למקום מבטחים חדש. שמא יעלו
לישראל?

זקנים נאנחים: פה חיינו רוב חיינו,
פה גם גמות ולא נעצור בגופותינו את
תנופת גלגלי הבנין בישראל.
„עמך“ מתלונן: ישראל צריכה בונים,
עובדים היוצעים לבנות את הארץ, ולא
סוחרים וחנונים שרק יכבדו על המ-
דינה ויגדילו את דאגותיה. מוטב לע-
לות לצרפת להרויח כסף ולתרום לעזרת
ישראל. — אין אנו גרוועים מהאמריקא-
נים.

הסטודנטים סבורים: כי לטובת ישר-
אל חשוב שנוצל את הסטיפנדיה של ה-
ממשלה הצרפתית, נקבל דיפלומה ונע-
לה לישראל.
ואילו הנוער הוצה לעלות אך הוריו
מעכבים בעדו.
בינתיים יושבים בחנות ומצפים לקו-
נה שיבוא, והקרקע רועדת מתחת לרג-
ליהם.